

Протокол

№

гр. София, 05.04.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **17** по описа за **2023**
година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11.30 часа се явиха:

КАСАТОРЪТ – Х. Т. И., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. С. И.,
с пълномощно по делото.

КАСАТОРЪТ – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА /ГДИН/,
редовно призован, не изпраща представител.

СПП – редовно призована, представлява се от прокурор Стоян Димитров, взел участие
в предходно съдебно заседание, за което се иска поправка на протокол.

В залата се явява Т. М. – съдебен секретар от съдебното заседание на 17.03.2023 г.

Адв. И. – Да се даде ход на делото.

Прокурор Д. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА доклад на завеждащ служба „Съдебни секретари“ Г. И., изготвен във
връзка с разпореждане относно наличието на звукозапис от съдебното заседание, от

който се установява, че звукозапис на това съдебно заседание не е правен.

ДОКЛАДВА молбата от адв. И. за поправка на очевидни фактически грешки в протокол от съдебно заседание по настоящото дело от 17.03.2023 г., в следния смисъл:

1. Има няколко очевидни фактически грешки в протокола, които съдебният състав може да поправи по своя инициатива, за да е разбираем (арг.от чл.247,ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК) - иначе ще трябва да се приложи доста тромавата процедура по чл.151 ГПК - това е практика например на САС по въззив. гражданско дело № 1258/2022 г., свободно достъпно на сайта на САС, което в протокола по настоящото дело е неправилно записано като № 258/2021 г. на САС - това е осъдително решение на САС срещу АССГ по иск на Ищеца;

2. Неправилно записано е и друго осъдително решение на ВКС срещу АССГ по иск на Ищеца, като гражданско дело №14006/2021 г., трябва да се чете: гражданско дело №1406/2021 г. на ВКС;

3. Неправилно записано е и трето осъдително решение на САС срещу АССГ по иск на Ищеца, като въззив.гражданско дело № 1245/2022 г., трябва да се чете: гражданско дело № 1145/2022 г. на САС

Вижда се, че са сгрешени по една цифра в горните записи, което е очевидна фактическа грешка.

4. Очевидна фактическа грешка е и следния запис в протокола:

Не е идентична хипотезата, но дело на самия ищец - дело No 340/2021 г. на Административен съд - София-град, в това дело, с оглед аргументи, изведени от практиката по делото „Б. Г. срещу България“, се отведоха всички съдебни състави на Административния съд, включително членовете на настоящия съдебен състав.

Вместо „ Не е идентична хипотезата, но дело на самия ищец“, трябва да се чете: „ По идентична хипотезата, по дело на самия ищец“.

5. Вместо „Размерът на исковата претенция се определя от ищеца и адвокатите могат да вземат процент от нея“ трябва да се чете: „Размерът на исковата претенция се определя от ищеца и адвокатите не могат да влияят на размера“

6. Очевидна фактическа грешка е и следния запис в протокола:

В пилотното решение „С. Н. и други срещу България“, както и в последващата практика Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/: делото „А. и А. срещу България“, се прие, че трябва да се присъждат обезщетения по много дела. Много дела има и те са цитирани в касационната жалба – преди всичко, това е делото „Р. и С. срещу България“.

Вместо „по много дела“ трябва да се чете: „по подобни дела“.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че възраженията в молбата са във връзка със записване на изявленията на процесуалния представител на ищеца. Констатира, че изявленията са записани в тяхната същност, но има фактически грешки в изписването им.

АДВ. И.: Да, госпожо председател, виждате, че те за мен са разбираеми в контекста, вероятно и за вас, но все пак трябва да се прецизира протокола в този смисъл, в който съм поискал. Така че това е молбата ми, да се отразят както съм ги поискал.

ПРОКУРОР Д.: Считам молбата за основателна. Действително е налице известно разминаване, което бих казал, че по-скоро е техническо, но в същото време е

съществено, както е отбелязала ищцовата страна. Считам че няма пречки да бъде допусната исканата поправка.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на съдебния секретар:

Т. М.: Това което съм записала така съм го чула.

СЪДЪТ: Възможно ли е да сте допуснали техническа грешка?

Т. М.: Да, възможно е да съм допуснала техническа грешка при изписването.

СЪДЪТ счита искането за поправка на посочените в молбата на адв. И. от 23.03.2023 г. очевидни фактически грешки, допуснати в протокола от проведеното на 17.03.2023 г. съдебно заседание за основателно, предвид което, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА поправка в протокол от открито съдебно заседание, проведено на 17.03.2023 г. по настоящото дело, в смисъла, изложен в молбата на адв. И. от 23.03.2023 г., като на стр.2 от същия:

1. На ред 5 вместо „по много дела“, да се чете: „по подобни дела“;
2. На ред 26 вместо „по дело №14006/2021 г. на ВКС“ да се чете: „по дело №1406/2021 г. на ВКС“;
3. На ред 27 вместо „гр. дело №258/2021 г.“ да се чете: „гр. дело №1258/2021 г.“
4. На ред 28 вместо „гр. дело №1245/2022 г.“ да се чете: „гр. дело №1145/2022 г.“;
5. На ред 36 вместо „Не е идентична хипотезата, но дело на самия ищец“, да се чете: „ По идентична хипотезата, по дело на самия ищец“;
6. На ред 45 и ред 46 вместо „Размерът на исковата претенция се определя от ищеца и адвокатите могат да вземат процент от нея“ да се чете: „Размерът на исковата претенция се определя от ищеца и адвокатите не могат да влияят на размера“.

СЪДЪТ констатира, че в протокола от проведеното съдебно заседание на 17.03.2023 г. по настоящото дело липсва изричен акт на съда, с който съдебното дирене е обявено за приключило и не е даден ход на устните състезания. Този пропуск може да бъде саниран чрез извършване на съответните съдопроизводствени действия в днешното съдебно заседание. Предвид това следва да бъде отменено определението, постановено в о.с.з. на 17.03.2023 г., с което съдът е обявил, че ще се произнесе с решение след съвещание в едномесечен срок и производството по делото да продължи по общия ред.

Водим от гореизложеното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определението, постановено в открито съдебно заседание на 17.03.2023 г. по настоящото дело, с което съдът е обявил, че ще се произнесе с решение след съвещание в едномесечен срок.

ПРОДЪЛЖАВА съдопроизводствените действия по делото по общия ред.

Предоставя възможност на страните да заявят имат ли искания по доказателствата.

АДВ. И.: Нямам искания по доказателствата. Аз вече съм пледирал по същество на жалбата, но не мисля, че в производството по чл. 151 ГПК и дори да го приемем, че това е по чл. 247 ГПК, може отново да се дава възможност за нови пледоарии и за нови доказателствени искания. Това означава, че всеки път при депозирана една молба за поправка на протокол на практика, впоследствие страната си възстановява възможностите да пледира и да иска доказателства. Процедурата било по чл. 151, било по чл. 247 ГПК е ограничена само до поправка на протокола, респективно до поправка на твърдяна фактическа грешка, нищо повече. Така, че аз възразявам да се дава възможност за нови пледоарии и за доказателствени искания.

ПРОКУРОР Д.: Нямам искания. Поддържам изяло становището си по същество от предходно съдебно заседание.

С оглед изявленията на страните, че нямат доказателствени искания, съдът счита че с изрично определение следва да обяви съдебното дирене за приключило и да даде ход на устните състезания.

Предвид това, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

**ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ**

АДВ. И.: Аргументите са същите каквито вече изложих в предишната пледоария, така че няма да добавям нищо ново.

ПРОКУРОР Д.: Същото становище. Само бих искал да добавя, тъй като имаше възражения в предходното съдебно заседание, бих искал да посоча, че трайната съдебна практика в такива случаи дали е нисък размера или не, тя е такава, общо взето обезщетенията се движат в тези граници. В същото време споделям становището на ищцовата страна, че тази сума, в този й вид и в този размер, се явява ниска.

АДВ. И. – РЕПЛИКА: Уважаеми административни съдии, не е спорно, че има разминаване между практиката на административните съдилища и тази на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/. Точно затова пилотното решение „Н. срещу България“ е под така наречената процедура за засилване на доверие. Аз не твърдя, че казаното от прокурор Стоян Димитров не е вярно. Да, настина присъждат обезщетения в такива размери, въпросът е дали те са адекватни на практиката на ЕСПЧ. Както виждате в „Н. срещу България“ изрично е казано в §288, че обезщетенията трябва да са по подобни дела. Същото е и в последващата практика по „А. и А. срещу България“. В процедурата по наблюдение по делото „Н. срещу България“, която съм ви цитирал заедно с указанията на Комитета на министрите, изрично се казва, че обезщетенията са ниски. Именно защото са ниски, Административния съд го е докарал до там, да бъде осъден четири пъти. Ако се присъждаха нормални обезщетения, нямаше въобще да има възражения срещу Административен съд - София-град, защото когато човек е горе – долу доволен от

това, което се присъжда, той не търси нищо друго. Тези обезщетения трябва да са по някакъв начин сравними. Значи първата инстанция, съдия И. К. иначе присъжда 400 лева, а имаме делото „Р. и С. срещу България“. Присъдени са 1000 евро, което е 2000 лева, значи 400 лева срещу 2000 лева, за какво, за това че са били опасни престъпници само за 1 час в съдебна зала, затова че са с белезници, това са само най-евентуално унизителни действия, предвид това че в съдебна зала никой не трябва да е с белезници. Има и последваща практика по дело, което сега ще се затрудня да го цитирам. Там даже няма белезници. 400 лева срещу 2000 лева, при това в „Р. и С. срещу България“ става въпрос за един час, а в случая на доверителя ми това са 13 дни. Той е с висока инвалидност, няма къде да бяга, многократно е освобождаван и се е връщал все пак и тези белезници са след проведена биопсия. Биопсията, и чернодробната биопсия е доста болезнена процедура. Взима се една доста дълга игла около 35-36 см., пробива се кожата и се взима проба от черния дроб и след такава процедура да си с белезници или да си вързан, явно не е съответно да са съответно тези 400 лева. Не твърдя, че трябва да са точно като по делото „Д. срещу България“, на което за 7 дена са присъдени 12000 лева, а тук периодът е двойно по-голям, но само 400 лева какво е. Липсва една нула по това решение. Това е, което аз искам да кажа.

Съдът обяви устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение след съвещание в едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.44 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: